

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5	Utgitt 14. februar	1949
-------	--------------------	------

Innhold.	Side
Skr. om regulering av Kleppe m. v.	107
Fiskeregler for Kolbu	109
» for Langsetelvas vassdrag i Nesna	110
Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Haugesund	111
» om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på skip uten passasjersertifikat	111
» om do. på skip med passasjersertifikat	112
» om endr. i forskr. for anordn. på og under dekk	114
Kunngj. om endr. i bestem. om omsetn. og bruk av trelast	117
Fiskereglar for Vefsn og Drevja	118
» for Alen	119
Skr. om regulering av Lorangjordet i Bærum m. v.	120
» om vedtekter til bygningslovens §§ 48 og 62 for Solum	120
Res. om bemynd. for Sosialdepartementet til å dispensere fra en bestem. om iskrem	122
» om do. fra bestem. om melk og fløte	122
» om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Furnes	122
» om do. for Buvik	122
» om do. for Søndeled	123
» om lakse- og sjøaurefiske i Vefsnas vassdrag i Nordland	123

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

28. janr.

I medhald av § 27 i bygningslova frå 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Klepp heradstyre, Rogaland fylke, i møte 2. oktober 1947 om regulering av Kleppe.

Samstundes stadfester departementet i medhald av § 3 i lova vedtak av heradstyret same dag om vedtekter i samband med reguleringa med nokre brigde som er gjort av departementet.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det vert ikkje høve til bygging for industri eller handverk på arealet langs med vegen frå Krossen og til kyrkja mellom fyrste tverrvegen vestanfor Riksvegen og parkeringsplassen med parkarealet vestanfor kyrkja, og heller ikkje på arealet sørvest for Borevegen og vest for den nemnde tverrvegen. Bygningsrådet kan

28. janr. i visse høve gjera unntak frå dette, etterat helserådet har uttalt seg.

§ 2. Bygging for industri er det ikkje høve til i forretningsstrokets langs Riksvegen gjennom Krossen — frå 100 m sør for Stasjonsvegen og til Borevegen.

§ 3. I forretningsstrokets langs med Riksvegen — frå 100 m sør for Stasjonsvegen og til 80 m nord for Borevegen — skal det vera tettbygging langs med Riksvegen, Kyrkjevegen og Borevegen slik som vist på planen. Bygningane skal her fylgja dei regulerte byggjelinene langs med gata i heile si lengd.

Bygningsrådet kan gjeva lov til at hyrne får ei onnor utforming enn det som er synt. Men ein skal då ha for auga at det i det heile vert ei fin og samhøvelig bygging og at oversynet ikkje vert mindre enn etter planen. — Dei regulerte innre byggjelinene syner den største djupna av bygginga frå gata.

Bygningsrådet ser etter at det her ikkje vert skjemmaende regeløyse. Det er regulert sams innkjøring frå Stasjonsvegen og dessutan sams gardsrom for bygnaden mellom Kyllingstad Plogfabrikk og Riksvegen. Det er føresetnaden at dette vert ordna når den nye bygginga her er ferdig og gardsrommet må da ikkje bytast sunt eller fylast opp, slik at ferdsla vert hindra.

§ 4. Elles skal all bygging i det regulerte stroket vera open bygnad. Bygning skal ha en minste avstand fra grensa mot grannen på 4,0 m eller slik som føresega i § 75 i bygningslova er. Når det er 2 bygningar på same tomte, skal avstanden mellom dei vera minst 8,0 m eller summen av halvparten av dei største høgdena for bygningane.

§ 5. Ved bustad- eller forretningsbygningar utanfor det før nemnde forretningsstrokets skal bygginga verta gjort med den høgda som er sett for trehus.

Bygningsrådet kan likevel i serlege tilfelle gjeva lov til at det vert bygt frittliggjande forretningsbygningar i mur med 3 høgder. På dei enskilte tomtene kan det ikkje byggjast med eit større samla areal enn $\frac{1}{5}$ av det tomtearealet som ligg innanfor den regulerte byggjelina.

§ 6. I forretningsstrokets langs Riksvegen — frå 100 m sør for Stasjonsvegen til 80 m nord for Borevegen — er det høve til å gjera bygningane så høge som tri høgder, dersom dei vert bygde av mur.

Bygningsrådet skal sjå etter at det her ikkje vert skjemmaende ujamne i gesimshøgda eller fasadane.

§ 7. Forretningsbygningar er det berre høve til å byggja langs med dei regulerte hovudvegane på 15, 12 eller 10 m.

Bygningsrådet kan likevel gjera unnantak frå denne regelen, 28. janr. dersom arealet mellom gatelina og byggjelina vert lagt ut for ferdsla langs med vegen, så mykje som turvande er.

§ 8. Ved anlegg for industri må bygningane ikkje få så stor høgd eller leggjast slik at dei bustadbygningane som ligg inn til, får ulemper utanom dei vanlege eller som ikkje er påreknande for eit bustadstrok. Helserådet kan fastsetja serlege vilkår for kvar plass dei anlegg for industri skal ha som truleg vil gjeva stroka innmed ulemper ved lukt, dust, bråk eller på annan måte. Helserådet må da syta for at det vert rikeleg avstand til annan bygnad.

§ 9. Dei regulerte byggjelinene viser den minste avstand frå veg som er påboden for bygningar.

Bygningsrådet godkjenner kvar bygningen skal liggja på tomta (eigedom) og tek da omsyn til korleis byggjinga for heile stroket har vore før og skal verta i framtida.

§ 10. Når det er turvande kan bygningsrådet nekta å skilja ut tomt av eigedom, før eieren legg fram plan som syner korleis tomtene skal varte skilda ut i framtida. Før bygningsrådet godkjenner ein slik plan må dei grunneigarane som planen gjeld, ha fått høve til å koma med fråsegn.

§ 11. På det regulerte området på Jæren Folkehøgskule kan folkehøgskulen — med godkjenning av bygningsrådet — byggja til eige bruk etter som det trengs. Området kan ikkje verta skift i fleire matrikulnummer eller skyldsett.

§ 12. Elles gjeld føresegnene i bygningslova og bygningsvedtektene for Klepp for all byggjing i framtida i det regulerte stroket. Private grunneigarar har ikkje høve til å leggja på grunnareal eller bygnad slike band som er i mot reguleringsplanen eller vedtektene for planen.

§ 13. Bygningsrådet kan i serlege tilfelle innafor rammen av bygningslova og bygningsvedtektene ta fri frå desse vedtektene, når hoveddraget i reguleringsplanen ikkje vert brigda, og når det ikkje er tvilsmål. Helserådet og brannstyret skal då fyrst gjeva fråsegn.

Fiskeregler for Kolbu herred, Opland fylke.

31. janr.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2. juni 1933, jfr. kgl. resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 31. januar 1949 fastsatt disse fiskeregler for Kolbu herred, Opland fylke:

1. Alt fiske er forbudt fra og med 1. september til og med 31. oktober.

Dette gjelder likevel ikke fiske etter røye på dens vanlige gyteplasser når disse ikke ligger nærmere elve- eller bekkeos enn 200 m.

31. janr. 2. Til enhver tid er det forbudt å bruke disse redskaper eller fangstmåter:
- a. Lyster eller annet redskap med spiss eller krok som ikke er beregnet på å slukes av fisken.
 - b. Bruk av kunstig lys.
 - c. Sløe.
 - d. Demming og tapping.
- Fiske med pilk er likevel tillatt.
3. I elver og bekker er det til enhver tid forbudt å bruke annen redskap eller fangstmåte enn stang.
- Det er likevel tillatt å bruke håv som hjelperedskap under stangfiske.
4. Til enhver tid er det forbudt å bruke bunden redskap med mindre maskevidde enn 35 mm regnet fra knutes til knutes midtpunkt i våt stand.
- Til det under punkt 1, 2. ledd, nevnte fiske etter røye, er det forbudt å bruke bunden redskap med mindre maskevidde enn 29 mm regnet på samme måte.
- Ovennevnte bestemmelser om maskevidde gjelder likevel ikke ruser (teiner) eller håv som hjelperedskap.
5. Fanget aure som er mindre enn 25 cm regnet fra snute-spissen til enden av halefinnens midterste stråler, skal straks — så vidt mulig uskadd — settes ut i vatnet igjen.
6. For vassdrag som danner grense mot naboherred gjelder disse regler bare for så vidt tilsvarende regler gjelder i naboherredet.
7. Brudd på disse regler er straffbart.
8. Disse regler trer i kraft 1. mars 1949.
- Fra samme tid oppheves fiskeregler for Kolbu herred av 6. februar 1945.

31. janr. **Fiskereglar for Langsetelvas vassdrag i Nesna herad, Nordland fylke.**

I medhald av lov om fredning av ferskvannsfisk frå 2. juni 1933, jfr. kongeleg resolusjon frå s. d., har Landbruksdepartementet 31. januar 1949 fastsett desse fiskereglar for Langsetelvas vassdrag i Nesna herad, Nordland fylke:

1. Alt fiske er forbodi frå og med 1. september til og med 30. oktober.
2. Til kvar tid er det forbodi å bruka annan reiskap eller fangstmåte enn stong frå sjøen og opp til Svartfossen.
- Ein kan likevel nytta håv til hjelperreiskap under stongfiske.
3. Brot på desse regler er straffbart.
4. Desse reglar vert sett i kraft 1. mars 1949.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

31. janr.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25. juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kgl. resolusjon av 25. april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som bystyret i Haugesund har gjort i møte 14. januar 1949 til endring i § 1 A første ledd og § 4 i gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 22. februar 1949.

Fra samme dag opphører den eldre vedtekts § 1 A første ledd og § 4 å gjelde.

De endrede §§ 1 A og 4 skal deretter lyde så:

Ny § 1 A første ledd.

Utsalgssteder for varer skal med de nedennevnte unntagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 7. På fredager kan holdes åpent til kl. 19. På lørdager og dager før helgedager lukkes likevel kl. 17.30. I månedene juni, juli og august lukkes på disse dager kl. 17.

Ny § 4.

Bensinstasjoner og utsalgssteder som bare handler med aviser, tidsskrifter, ukeblad, skrivesaker, (papir, konvolutter, blyanter), lim, frimerker, brevkort og prospektkort går ikke inn under vedtekts bestemmelser, jfr. likevel for de sistes vedkommende den alminnelige helgedagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14. juli 1897.

Skrivelse fra Departementet for industri, håndverk og skipsfart. 1. febr.

Industridepartementet har i henhold til § 22 i de ved kgl. resolusjon av 16. september 1908 (jfr. Handelsdepartementets forandringer av 22. desember 1908, 26. februar 1934, 19. mai 1936 og 19. januar 1942) fastsatte forskrifter angående transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på skip uten passasjersertifikat ved beslutning av i dag bestemt at § 15 og § 19, første ledd, i disse forskrifter heretter skal lyde slik:

§ 15. Spesielt ildsfarlige stoffer må når de føres under dekk på skip som ikke er innrettet som tankskip, være oppbevart på:

1. Solide, sylindrerformede fat av jern eller stål forsynt med forsvarelige rullebånd og hvis rominnhold ikke overstiger 300 liter. Fatene skal være av godkjent type (jfr. ildsfarlighetsloven).
2. Solid forarbeidede kannen av stål som ikke må romme over 20 liter og som må være forsynt med solid håndtak og med skruelukk eller hengselukk, som tettes med pakning.

Kannene skal være av godkjent type (jfr. ildsfarlighetsloven).

1. febr. 3. Solid forarbeidede kanner av solid fortinnet blikk, som ikke må romme over 20 liter, og som er forsynt med solid og pålitelig lukkeanordning (f. eks. skruelukk, hengselukk, tett med pakning). På kanner for inntil 15 liter bensin kan det dog brukes overgipset kork. Kannene skal være av godkjent type (jfr. ildsfarlighetsloven).

Fat og kanner må ikke være helt fylt. De må ha minst 5 % ledig rom for væskens utvidelse.

§ 19, første ledd. Som dekkslast kan spesielt ildsfarlige stoffer føres når de er oppbevart på fat og kanner som nevnt i § 15.

1. febr. Skrivelse fra Departementet for industri, håndverk og skipsfart.
I medfør av § 69 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med tilleggslov av 18. september 1909 og kgl. resolusjon av 10. mai 1906 bestemmes herved at de i denne bekjentgjørelse fastsatte forholdsregler skal iakttas ved føring av spesielt ildsfarlige stoffer ombord på skip (ferjer) med passasjersertifikat:

§ 1. Som spesielt ildsfarlige stoffer regnes eter (nafta) og andre eterholdige væsker, svovelkullstoff, petroleumseter, gassolje, bensin og lignende væsker, hvis flammepunkt ligger under 22° Celsius ved 760 mm barometerstand, jfr. § 16, 1, A, i ildsfarlighetsloven av 3. mai 1871 med tilleggslover og § 72 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med tilleggslov av 18. september 1909.

§ 2. De spesielt ildsfarlige væsker må være oppbevart på:

1. Tankbiler som er godkjent av Sprengstoffinspeksjonen og utstyrt med politiets kjøretillatelse.
2. Solide, sylindrerformede fat av jern eller stål forsynt med forsvarende rullebånd og hvis rominnhold ikke overstiger 300 liter. Fatene skal være av godkjent type (jfr. ildsfarlighetsloven).
3. Solid forarbeidede kanner av stål som ikke må romme over 20 liter og som må være forsynt med solid håndtak og med skruelukk eller hengselukk, som tettes med pakning. Kannene skal være av godkjent type (jfr. ildsfarlighetsloven).
4. Solid forarbeidede kanner av solid fortinnet blikk, som ikke må romme over 20 liter, og som er forsynt med solid og pålitelig lukkeanordning (f. eks. skruelukk, hengselukk, tett med pakning). På kanner for inntil 15 liter bensin kan det dog brukes overgipset kork. Kannene skal være av godkjent type (jfr. ildsfarlighetsloven).

Fat og kanner må ikke være helt fylt. De må ha minst 5 % ledig rom for væskens utvidelse.

Fat skal være rødmalt og merket tydelig med ILDSFARLIG 1. febr. samt væskens navn, f. eks. BENSIN, BENSOL, malt i hvitt med minst 5 cm høye bokstaver.

Kanner med rominnhold av 15 liter eller mer skal være rødmalte med sterk farge og være merket ILDSFARLIG malt i hvitt med minst 5 cm høye bokstaver.

Kanner med rominnhold under 15 liter skal være tydelig merket med innholdets navn samt ILDSFARLIG.

I nærheten av fatene og kannene skal det være anbrakt en rød tavle merket ILDSFARLIG, malt i hvitt med minst 10 cm høye bokstaver.

§ 3. Førers spesielt ildsfarlig stoffer på tankbil, skal følgende iakttas:

1. Tankbiler må bare føres på dekk. Er dekket overbygd, må det sørges for tilstrekkelig ventilasjon i overbygningen.
2. Før en tankbil kjører inn på skip (ferje), skal tankbilens fører forvisse seg om at alle ventiler og blindflenser på tappeledningene er omhyggelig tilskrudd, så drypp av bensin ikke kan forekomme.
3. Tankbilens motor skal stoppes så snart bilen er kjørt inn på skipet (ferjen). Den må ikke startes igjen før alt er gjort klart til at bilen kan kjøre i land. Under overfarten skal motoren stoppes også på andre biler som er ombord.
4. Tankbilens fører må ikke forlate bilen under overfarten. Han skal være skipets (ferjens) betjening behjelpelig med å påse at bestemmelsene i denne bekjentgjørelse blir overholdt.

§ 4.

1. De spesielt ildsfarlige stoffer som føres på fat eller kanner, må føres på dekk. De må bare føres i en mengde på en gang som ikke må overstige

for fat 2 200 kg (3 000 l) på skip under 300 registertonn brutto,

4 400 kg (6 000 l) på skip fra 300 til 500 registertonn brutto og

6 600 kg (9 000 l) på skip over 500 registertonn brutto,

for kanner av stål 750 kg (1 000 l) og

for kanner av blikk 130 kg (180 l).

2. Fatene og kannene må anbringes i betryggende avstand fra nedganger, andre åpninger i dekket, passasjerkahytter og maskinrom og må være stuet og surret forsvarlig og omgitt av rekkverk eller strekktau i en passende avstand så at passasjerer ikke kan komme i berøring med dem.

1. febr. § 5. Tomme beholdere som tar 15 liter eller mer og som har inneholdt spesielt ildsfarlige stoffer, må være tillukket.

§ 6. Spesielt ildsfarlige stoffer må ikke føres i tankbil eller på annen måte i skip (ferje) som har sprengstoff ombord.

§ 7. Tobakksrøyking og bruk av åpen ild i nærheten av sted hvor spesielt ildsfarlige stoffer er anbrakt, forbys. Under føringen skal det settes opp et skilt med tydelig og varig påskrift: RØYKING OG ALL BRUK AV ILD FORBUDT. Under lasting og lossing av disse stoffer må det videre påses at ingen fare kan oppstå som følge av ild eller gnister fra maskiner, skorstein, lys m. m.

§ 8. Disse bestemmelser trer i kraft 1. mars 1949. Fra samme tid oppheves bekjentgjørelse fra Departementet for handel, sjøfart og industri om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjerskip av 7. august 1906 med senere forandringer.

2. febr. **Skrivelse** fra Departementet for industri, håndverk og skipsfart om at departementet har fastsatt følgende forandringer i forskrifter for anordninger på og under dekk av 22. mai 1906 med senere forandringer i henhold til forskriftenes § 21:

§ 5 a. (Ny.)

På maskindrevne skip som heretter bygges, skal det være nødutgang fra tunnelen. Skip som allerede er i fart, skal ved første anledning og senest når skipet gjennomgår klassebesiktelse eller underkastes større reparasjoner, utstyres med sådan nødutgang.

§ 8 skal heretter lyde slik:

Til forebyggelse av ildebrann skal følgende iakttas:

- a. Et etter skipets størrelse passende antall pøser skal alltid holdes ferdige på øverste dekk til øyeblikkelig bruk ved ildsløking. I lugarinnredningen for besetningen skal det være anbrakt et passende antall brannsløkningsapparater (håndapparater, ekstinktører). Antallet og plasseringen av disse apparater skal godtas av Skipskontrollen. På alle motorfartøyer og på alle dampskip med oljefyring skal det i maskin- og kjelerom og rom for donkey (hjelpe) kjeler være anbrakt brannsløkningsapparater (ekstinktører) av sådan konstruksjon og i sådant antall som Sjøfartskontoret bestemmer.
- b. På skip over 50 registertonn brutto skal det foruten de foran påbudte pøser og brannsløkningsapparater finnes en donkeypumpe forsynt med de fornødne ledninger, slanger og strålerør, således at den kan anvendes som brannsprøyte på ethvert sted

i skipet. Denne pumpe skal kunne drives ved damp så vel fra 2. febr. hoved- som i tilfelle fra donkeykjelene eller av egen motor. På motorfartøyer under 100 registertonn brutto kan pumpen drives av hovedmotoren eller den kan erstattes av en hånddreven pumpe. Alle slangekuplinger må være av samme dimensjoner.

Skip med en lengde opp til 30,5 m (100 fot) skal ha minst 1 brannslange. Skip av større lengde skal foruten minst 1 brannslange i maskinrommet ha minst 1 slange på dekk når skipets lengde ligger mellom 30,5 m (100 fot) og 61 m (200 fot) og minst 2 slanger på dekk når lengden er fra 61 m (200 fot) til 122 m (400 fot). Når lengden er større, skal skipet ha minst 1 slange til for hver ytterligere forøkelse av skipets lengde på 61 m (200 fot).

Vannledningen skal ha minst en slange-forskruning i forskipet og en i akterskipet når skipets lengde er fra 30,5 m (100 fot) til 61 m (200 fot). Ved større skipslengder må avstanden mellom forskruningene ikke gjøres større enn at det kan rettes to kraftige vannstråler på minst 8 meters lengde til ethvert sted på fartøyet. Avstanden må dog ikke overstige 35 m (115 fot).

Brannslangene skal lages av tett god hamp eller et annet like-så godt materiale og ha en diameter på minst 38 mm (1½ tomme) for skip under 61 m (200 fot) lengde. For større skip skal diameteren være minst 52 mm (2 tommer).

- c. På dampskip over 200 registertonn brutto, som heretter bygges eller innkjøpes, skal det være anbrakt ledning for dampsløking til kullbokser og truffet arrangement for dampsløking i lasterommene.

Dampledningene skal ha minst en diameter på 38 mm (1½ tomme). Armert dampslange kan godtas fra dampledningen på dekk til lasterom. Damputløpet skal anbringes ved midten av lasterommets lengde, når lengden ikke er over 23 m (75 fot) eller i hver ende av rommet. Rom av større lengde må ha minst et damputløp i hver ende. Dampkjelen skal ha en fordampningsevne av minst 1 kg pr. time for hver 0,75 kubikkmeter (1 lbs. damp pr. time for hver 12 kubikkfot) av det største lasterom.

På dampskip over 200 registertonn brutto med oljefyring som heretter bygges eller innkjøpes, skal det tillike være truffet arrangement for dampsløking i fyr- og pumperom og rom hvori brennolje oppbevares. Herfra dog unntatt brennoljetanker i dobbeltbunnen.

Damp for brannsløking i fyr- og pumperom må kunne settes

2. febr. på fra dekk og være slik anordnet at damp ikke kan settes på i utide.

Vannslangene på skip med oljefyring skal være utstyrt med spredere.

Motorskip over 200 brutto registertonn som heretter bygges eller innkjøpes, skal være forsynt med et effektivt arrangement for brannslukning til lasterommene. Arrangementet må godtas av Sjøfartsdirektøren.

- d. Istedenfor dampslukningsanordning kan Sjøfartsdirektøren godta anlegg med kullsyre og skum eller annen likeså effektiv anordning for slokning av ildebrann. Et av vilkårene for godkjenning av slike anlegg er at installasjonsplan av slokningsanlegget i hvert enkelt tilfelle innsendes til Sjøfartsdirektøren. Ved godkjenningen av installasjonsplanene for kullsyreanlegg vil det i alminnelighet bli forlangt at det ombord minst finnes et kvantum kullsyre svarende til 12,5 prosent av det eller de roms størrelse hvor brann i ugunstigste tilfelle kan oppstå. (Som ugunstigste tilfelle kan eksempelvis gås ut fra at det oppstår brann i det største underrom og at ilden herfra forplanter seg til de ovenfor liggende rom. En beholder på 20 kg flytende kullsyre kan regnes å inneholde ca. 10 kubikkmeter gass. Beholderne som må være av heltrukket stål skal være prøvd med 250 atm. trykk og ha bevitnelse herfor.)

Rørledningssystemet, hvortil skal benyttes minst $\frac{1}{2}$ toms dampør, må utføres forsvarlig. Røret må fortrinnsvis munne ut midt i rommet. Rom på over 800 kubikkmeter skal ha to utløpsrør, et i hver ende av rommet og på hver sin side av fartøyet. Utløpsrørene skal anbringes godt beskyttet på de hensiktsmessigste steder i rommet i ca. $\frac{1}{2}$ meters avstand over rommets bunn, men de kan også munne ut oppe under dekk.

Alle kullsyrebeholdere må fortrinnsvis anbringes i batterier i maskininnbygningen. For de beholdere som må anbringes på et annet sted i fartøyet (reservebeholdere), må det være truffet anordning for tømning av disse, således at man ikke behøver å flytte beholdere fra det rom hvor de oppbevares. Det må således for tømning av disse beholdere føres en fast, solid rørledning fra batteriene i maskininnbygningen til rommet hvor reservebeholdere oppbevares. Røret settes i forbindelse med rørsystemet for batteriene i maskininnbygningen og forsynes med nødvendige kraner, således at kullsyre fra reservebeholdere kan settes på gjennom de samme rør som kullsyren fra hovedbatteriet. Ved reservebeholdere forsynes røret med 3 avgreninger påmontert hver sin ventil med spiralslange eller

annen anordning så beholderne kan tilkobles og tømmes gjen- 2. febr.
nom hvilken som helst av disse forgreninger uavhengig av
hinannen. Reservebeholderne bør stå oppstilt ferdig til bruk.

Veiledning og installasjonsplan vedrørende anlegget skal
slåes opp ombord.

Ved godkjenning av planene for skumanlegg må pumpenes
og skumblandernes kapasitet oppgis. Rørledningenes plasing
må angis på planene.

- e. På skip over 200 registertonn brutto som heretter bygges, skal
lampe- og oljerommet være anbrakt på øverste dekk. Golv,
vegger, tak og innredning i disse rom skal enten være helt av
jern, stål eller annet ikke brennbart materiale eller i det minste
være innvendig bekledd med sådant materiale. Lamperom må
ikke gis dør eller åpning ut mot gang eller annet rom, men
kun direkte ut mot dekket.

På mindre skip, eldre skip og skip innkjøpt fra utlandet, hvis
lamperom ikke tilfredsstiller foranstående fordringer, har til-
synet etter undersøkelse å påby de sikkerhetsforanstaltninger
og forbedringer som etter omstendighetene skjønnes nødvendige.

- f. Kabysser og ovner må være ordentlig festet, og golvet (dekket)
under dem så vel som nærstående vegger og tak forsvarlig
isolert.
- g. Mastene på skip der befarer tropiske farvann, bør være for-
synt med lynavledere, med mindre både skipet og mastene inn-
til den øverste topp er av jern eller stål.

Kunngjøring fra Landbruksdepartementet.

2. febr.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne
landets forsyning med livsformødenheter og andre varer av 14. mai
1917 og kgl. resolusjon av 20. februar 1948 har Landbruksdeparte-
mentet 2. februar 1949 gitt følgende bestemmelse om endring
i bestemmelser av 10. mai 1948 om omsetning og
bruk av trelast.

I.

Mellom §§ 10 og 11 i bestemmelser av 10. mai 1948 om om-
setning og bruk av trelast blir skutt inn en ny § 10 a sålydende:

Unntagelsesbestemmelsen i § 3 post 1 gjelder ikke for Finnmark
fylke og herredene Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa
og Kvænangen i Troms fylke.

Ved omsetning eller bruk av trelast i disse distrikter er det
bare fylkesgjenreisningsnemnda i vedkommende distrikt som kan
utstede kjøpetillatelse og brukstillatelse, og disse gjelder bare i

2. febr. nevnte distrikter. Unntatt herfra er omsetning av trelast mot mel-lomhandlerkort.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

2. febr. **Fiskereglar for Vefsn og Drevja herad, Nordland fylke.**

I medhald av lov om fredning av ferskvannsfisk frå 2. juni 1933, jfr. kgl. resolusjon frå s. d., har Landbruksdepartementet 2. februar 1949 fastsett desse reglar for innlandsfisket — med unntak av lakse- og sjøarefisket — i Vefsn og Drevja herad, Nordland fylke:

1. Alt fiske er forbodi frå og med 10. september til og med 31. mai.

2. Til kvar tid er det forbodi å bruka desse reiskapar og fangstmåtar:

- Lyster eller annan reiskap med spiss eller krok som ikkje er rekna på å verta slukt av fisken.
- Bruk av eldslys eller anna kunstig lys.
- Oter.
- Not.
- Jagegarn.
- Garn, teinar eller annan standfast (fastståande) reiskap i straum, elv eller bekk.

Det er likevel ikkje forbodi å nytta pilk til røye-(røyr-)fiske.

3. Til kvar tid er det forbodi å bruke bunden reiskap med mindre moskevidd enn 35 mm rekna frå knutes til knutes midpunkt i våt stand.

Til fiske i Store Finnknevatn og Sørvatna er det forbodi å bruka bunden reiskap med mindre moskevidd enn 40 mm rekna på same måte.

Føresegnene om moskevidd gjeld likevel ikkje bruk av håv til hjelpereiskap.

§ 4. Frå og med 20. juni til og med 25. august er det forbodi å setja garn nærare bekke- eller elveos enn 50 meter og frå og med 26. august til og med 1. november er det forbodi å setja garn nærare nemnde os enn 100 meter.

Det er og forbodi å stengja loner frå bekk eller elv med garn.

5. Aure fangen på krok og som er mindre enn 22 cm rekna frå snutespissen til enden av dei mellomste strålane på sporden, skal ein straks — så vidt mogeleg uskadd — setja ut i vatnet att.

6. Brot på desse reglar er straffbart.

7. Desse reglar vert sett i kraft 1. mars 1949.

Frå same tid vert sett ut or kraft fiskereglar frå 20. september 2. febr. 1919, jfr. 13. mars 1926, for det tidlegare Vefsn og Hemnes herad så langt reglane gjeld, fiskereglar frå 6. august 1925 for det tidlegare Vefsn herad så langt reglane gjeld og fiskereglar frå 25. juni 1940 for Vefsn og Drevja herad.

Fiskereglar for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke. 3. febr.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2. juni 1933, jfr. kgl. resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 3. februar 1949 fastsatt disse fiskereglar for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke:

1. Alt fiske er forbudt fra og med 1. september til og med 31. oktober.

Det er i denne tid likevel tillatt å fiske med settegarn etter røye (røyr) på dennes vanlige gyteplasser i vatn når plassene ligger minst 150 meter fra elve- eller bekkeos.

2. Til enhver tid er det forbudt å bruke disse redskaper eller fangstmåter:

- a. Lyster eller lignende redskap med spiss eller krok som ikke er beregnet på å slukes av fisken.
- b. Bruk av ildslys eller annet kunstig lys.
- c. Teine, sløe, ruse eller lignende redskap av stivt eller bundet materiale.
- d. Not, sekk, håv eller lignende redskap.
- e. Jaging eller driving i elv eller bekk.
- f. Demming eller tapping i fiskehensikt.

Det er likevel tillatt å bruke håv som hjelperedskap.

3. Det er til enhver tid forbudt å bruke bunden redskap med mindre maskevidde enn 35 mm regnet fra knutes til knutes midtpunkt i våt stand.

Dette gjelder likevel ikke håv som hjelperedskap.

4. Til enhver tid er det forbudt å bruke bunden redskap nærmere elve- eller bekkeos enn 100 meter. (Jfr. likevel bestemmelsen under punkt 1, 2. ledd, angående fiske av røye i den vanlige årlige fredningstid.)

Annen redskap må ikke stenge mer enn halvparten av bredden på elve- eller bekkeos ved middels sommervannstand.

5. For vassdrag som danner grense mot naboherred, gjelder disse regler i den utstrekning de faller sammen med naboherredets regler.

6. Brudd på disse regler er straffbart.

7. Disse regler trer i kraft 1. mars 1949.

Frå samme tid oppheves fiskereglar for Ålen herred av 9. oktober 1941.

3. febr. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 20. desember 1948 om regulering av Lorangjordet, Bærum.

I henhold til den ovennevnte lovs § 3 godkjenner en de vedtekter som herredstyret samtidig har vedtatt i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus i ikke over 2 fulle etasjer. På parsell 72 kan dog bygges butikker og andre fellesanlegg i inntil 2 fulle etasjer etter bygningsrådets nærmere bestemmelse.

2. På hver tomt kan bygges 1 våningshus og 1 uthus (garasje).

3. Våningshusets størrelse skal ikke overstige 10 prosent av tomtens nettoareal, og skal ikke være mer enn 150 m². Uthuset skal ikke være mer enn 25 m². Hvor garasje ikke er vist på reguleringsplanen, og hvor terrenget tillater det, kan den anbringes i underetasjen.

4. Bebyggelsen skal plasseres som vist på reguleringsplanen. Dette gjelder også elektrisitetsverkets transformatorbokser.

5. Gesimshøyden må ikke overstige 7 meter, mønehøyden 9 m.

6. Bebyggelsen skal gruppevis utføres slik at den hva høyder, takform og utforming angår, utgjør et harmonisk hele. Til hus i samme gruppe regnes de parsellnummer som er satt i samme parentes: (11—13), (14—16), (2—4), (5—7), (8—10), (17—19), (20—22), (23—25), (26—27), (29—35), (30, 32, 33, 36, 37), (40—41), (38, 43, 46, 52), (58—62), (42, 45, 51), (39, 44, 47, 48), (54—57), (63—66), (68—70).

7. Kjedehusbebyggelsen på parsellene 2—27 kan utføres av tre uten brannvegg i parsellgrensene.

8. Gjerde mot vei oppføres som 1 meter høyt flettverksgjerde med vinkeljern i overkant.

9. Mindre vesentlige unntak fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, tilstedes av bygningsvesenet innenfor rammen av bygningsloven og de kommunale bygningsvedtekter.

10. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med reguleringsplan eller vedtekter.

3. febr. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Solum herredstyre i møte 20. desember 1948 om vedtekter til bygningslovens §§ 48

og 62 for de områder av Solum herred, Telemark fylke, der byg- 3. febr. ningsloven gjelder.

Vedtektene lyder så:

Til bygningslovens § 48.

1. Bebyggelse av en tomt i regulert strøk må ikke finne sted med mindre det til tomten fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med kloakk etter formannskapets bestemmelse. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter kommunens forskrifter.

Etterat bygningsrådets uttalelse er innhentet kan formannskapet på søknad tillate at opparbeidelsen inntil videre utstår. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

2. Når kommunen opparbeider gate i regulert strøk skal eierne av tomter som støter til gaten refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 12,0 meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter.

De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også når eldre veg inngår i regulert gate.

3. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

4. Kommunen skal selv sørge for nødvendig tinglysing angående den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelse.

5. Når særlige grunner foreligger kan herredstyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

Til bygningslovens § 62.

Ikke noe grunnstykke utenfor regulert strøk kan bebygges med mindre det er beliggende ved veg bestemt for offentlig ferdsel eller er tilknyttet en slik atkomst som godkjennes av bygningsrådet. Hvis vegen ikke tilhører den som bygger, skal den være varig sikret for ham ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

4. febr. Kongelig resolusjon.

Sosialdepartementet har for tidsrommet 1. april—31. desember 1949 adgang til å dispensere fra bestemmelsen i § 9 siste setning i forskrifter om produksjon og omsetning av iskrem gitt ved kgl. resolusjon av 22. oktober 1948 med hjemmel i lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933.

4. febr. Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933, gis Sosialdepartementet adgang til å dispensere fra bestemmelsene i forskrifter om melk og fløte av 3. mai 1935, § 2, punkt f.

4. febr. Kongelig resolusjon.

I. Konesesjonsgrensene etter skogkonesesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonesesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

Etter skogkonesesjonslovens § 2, § 3, første ledd, og § 4 til 0 og etter § 3, annet ledd, til 5 dekar.

Etter jordkonesesjonslovens § 1, første ledd, til 0 og etter § 1, tredje ledd, til 5 dekar
for Furnes herred, Hedmark fylke.

II. Etter skogkonesesjonslovens § 1 bestemmes for samme herred at lyng- og heistrekninger og andre skogbare utmarksstrekninger, som er høvelige til barskogavl, skal inngå under skoggrunn.

III. Kgl. resolusjon av 1. februar 1918 om nedsettelse av skogkonesesjonsgrensen for samme herred oppheves.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

4. febr. Kongelig resolusjon.

I. Konesesjonsgrensene etter skogkonesesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonesesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

a) Etter skogkonesesjonslovens § 2, § 3, første ledd, og § 4 til 0 og etter § 3, annet ledd, til 100 dekar;

b) Etter jordkonesesjonslovens § 1, første ledd, til 0 og etter § 1, tredje ledd, til 100 dekar

for Buvik herred, Sør-Trøndelag fylke.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

4. febr.

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a) Etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første ledd, og § 4 til 0,5 dekar og
- b) etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd, til 0,5 dekar for Søndeled herred, Aust-Agder fylke.

II. Kgl. resolusjon av 24. august 1917 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensene i samme herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

4. febr.

I. I medhold av lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. av 27. februar 1930 § 30 a og g, § 39 c, jfr. § 20 og § 39, siste ledd, fastsettes følgende bestemmelser om lakse- og sjøaurefisket i Vefsnas vassdrag, Nordland fylke:

1. Til enhver tid er det forbudt å bruke kastenot og drivgarn til fangst av laks og sjøaure i Vefsnas vassdrag med tilløp så langt laks går opp.
2. Den ukentlige fredningstid for bruk av faststående redskaper (unntatt lakseverp og krokredskaper) til fangst av laks og sjøaure i Vefsnas vassdrag med tilløp så langt laks går opp, er fra fredag kl. 18 til tirsdag kl. 18.
3. Bruk av krokredskap til fangst av laks og sjøaure er til enhver tid forbudt i Kvandhulstryket i Svenningdalselva og i den del av elva nedenfor stryket som ligger ovenfor en linje trukket fra kryss i berg på elvas østre bredd, 10 meter nedenfor overgangen mellom stryk og stille elv, og tvers over strømmen til kryss i berg på elvas vestre bredd.

II. Brudd på denne bestemmelse er straffbart.

III. Denne resolusjon trer i kraft 15. april 1949.

Fra samme tid oppheves forordning av 24. januar 1942 om laks- og sjøaurefisket i Vefsnas elv.

Utgiver: Statsrådsekretær Leif Østern.

